

Врятовані кров'ю

«Вони повинні взяти трохи крові і помазати нею обидва одвірки та перемичку дверей будинків, де вони їдять пасхальне ягня».
Вихід 12:7

З настанням весняних місяців березня і квітня християни з усіх куточків світу збираються, щоб особливо вшанувати пам'ять про смерть і воскресіння нашого Господа Ісуса Христа. Приблизно в той же час євреї також збираються, щоб відсвяткувати свято Пасхи.

Кожна група використовує свої календарі та давні традиції, щоб визначити точний час для святкування цих релігійних подій. Іноді ці події можуть бути розділені декількома днями, а іноді — декількома тижнями. Згідно з біблійним записом, пасхальне ягня Ізраїлю було зарізане 14-го дня їхнього місяця Абіб, пізніше названого Нісан. (Повторення Закону 16:1; Неемія 2:1). Це відповідає нашим місяцям березень або квітень, залежно від року.

Хоча християни і євреї відзначають ці важливі події в цей час року, мало хто розуміє справжнє значення і важливість смерті і воскресіння Ісуса, який помер як Спаситель грішного людства. Мало хто також розуміє повне значення єврейської Пасхи. Апостол Петро пояснив, що більшість людей сліпі до розуміння глибоких речей Божих. «Своєю божественною силою Бог дав нам усе,

що потрібно для благочестивого життя. Ми отримали все це, пізнавши Його (), того, хто покликав нас до Себе своєю дивовижною славою і досконалістю. ... Але ті, хто не розвивається таким чином, є короткозорими або сліпими, забуваючи, що вони були очищені від своїх старих гріхів». 2 Петра 1:3,9

Божі настанови

У той час, коли було записано наведене уривок з Писання, народ Ізраїлю перебував у полоні в Єгипті. Коли настав відповідний час, Бог наказав ізраїльтянам нанести кров забитого пасхального ягняти на «бічні стовпи та верхні одвірки будинків». Їм також було наказано засмажити ягня і з'їсти його з прісним хлібом і гіркими травами (Вихід 12:8). Контекст цього тексту також надає інші важливі деталі та перспективи, пов'язані з особливими настановами Бога для ізраїльтян.

Ми читаємо: «Господь дав Мойсею та Аарону такі вказівки: «Відтепер цей місяць буде для вас першим місяцем року. Оголосить всій громаді Ізраїлю, що десятого дня цього місяця кожна сім'я повинна вибрати ягня або козеня для жертви, по одній тварині на кожну родину. Якщо сім'я занадто мала, щоб з'їсти цілу тварину, нехай поділиться з іншою сім'єю з сусідства. Розділіть тварину відповідно до розміру кожної сім'ї та того, скільки вони можуть з'їсти. Вибрана тварина повинна бути однорічним самцем, бараном або козлом, без вад. Особливо дбайливо доглядайте за цією вибраною твариною до вечора чотирнадцятого дня цього першого місяця. Потім

вся громада Ізраїлю повинна зарізати свого ягня або козеня в сутінках». Вихід 12:1-6

Зарізане ягня

Ці чіткі вказівки містять велику кількість значущої символіки. Наприклад, згадка про «землю Єгипетську» вказує на нинішнє панування сатани над землею та її народом. Бог цього світу [сатана] засліпив розуми невіруючих, щоб вони не бачили світла Євангелія слави Христа, який є образом Божим. 2 Коринтян 4:4

«Початок місяців» є основою для обчислення точного дня, в який слід було святкувати Пасху. Новий місяць, найближчий до весняного рівнодення, позначав початок першого єврейського місяця, Абіб. Жертвенне ягня слід було вибрати на «десятий день» першого місяця. Це вказувало на майбутнє пришествя Ісуса до Єрусалима як «Агнця Божого, що бере на себе гріхи світу», і на виконання пророцтва Захарії (Матвія 21:1-9; Івана 1:29; Захарія 9:9). Звертаючи увагу на розповідь у 12 розділі книги Вихід, ягня мало бути однорічним самцем без вад. Це ілюструвало досконалість Ісуса як майбутнього бездоганного «Агнця Божого» (1 Петра 1:19). Пасхальне ягня забивали «чотирнадцятого дня того ж місяця» і їли тієї ночі. Пасхальне свято, яке також називали «святом прісних хлібів», починалося наступного дня і тривало сім днів. Вихід 12:15-17

Первістки — під кров'ю

Далі в цих вказівках ми читаємо: «Цієї ночі Я пройду по землі Єгипетській і вб'ю кожного первістка в землі Єгипетській, як людини, так і

тварину, і виконаю суд над усіма богами Єгипту. Я є Господь. І кров буде для вас знаком, на будинках, де ви перебуваєте, і коли я побачу кров, я проходжу повз вас, і кара не буде на вас, щоб знищити вас, коли я вражу землю Єгипетську. І цей день буде для вас пам'ятним; і ви будете святкувати його Господу протягом усіх поколінь; ви будете святкувати його як заповідь навіки». Вихід 12:12-14

У цих віршах згадується проходження через землю Єгипетську «вночі». Це символізує темну ніч гріха і смерті, через яку народ Божий проходить з часів П'ятидесятниці (Колосян 1:13; 1 Петра 2:9). «Первістки» символізують «церкву первістків, записаних на небі». Вони перебувають під кров'ю Агнця і прагнуть мати частку в небесній фазі Царства Христа. Євреїв 12:23

Первістки Ізраїлю пізніше були замінені на все плем'я Леві, яке вважалося належним Богу. «І сказав Господь Мойсеєві: Дивись, Я вибрав левітів з-поміж ізраїльтян, щоб вони замінили всіх первістків ізраїльського народу. Левіти належать мені, бо всі первістки чоловічої статі належать мені. У день, коли я побив усіх первістків єгиптян, я відокремив для себе всіх первістків в Ізраїлі, як людей, так і тварин. Вони належать мені; я є Господь». Числа 3:11-13

Пам'ять або спогад

Кров символізує життя, і коли було забито пасхальне ягня, це символізувало жертву життя (Левит 17:11). Кров забитого ягняти була потім використана відповідно до Божої волі, щоб символізувати дорогоцінну кров нашого Господа

Ісуса, яка через багато століть буде пролита за грішне людство (). Жертвна кров нашого Господа є єдиним засобом, за допомогою якого ми можемо бути врятовані від смертного вироку, який був винесений Адаму і Єві за їхню непокору Божому закону. 1 Петра 1:18,19; Об'явлення 1:5

Бог наказав народу Ізраїлю пам'ятати про конкретний час цієї події і щороку відзначати її як спогад. Він сказав: «Цей день буде для вас пам'ятним» (Вихід 12:14). Це служить ілюстрацією більшого Пам'ятного дня, який Ісус встановив, коли він і його учні зібралися у верхній кімнаті. Тоді він попросив їх скуштувати хліб, який, за його словами, символізував його тіло, і чашу, яка символізувала його жертвну кров. Потім він сказав їм: «Робіть це на згадку про мене» (1 Коринтян 11:23-26). За кілька годин він помер за гріхи світу.

Цитуючи розповідь Луки, ми читаємо: «[Ісус] взяв хліб, і, подякувавши, поламав його і дав [своїм учням], кажучи: це є тіло моє, яке за вас віддається; це робіть на згадку про мене. І так само після вечері взяв чашу, кажучи: ця чаша є новий завіт у моїй крові, яка за вас проливається». Лука 22:19,20

Кари

Коли Божий годинник століть пробив час, це ознаменувало момент визволення ізраїльтян з єгипетського рабства. Нарешті настало довгоочікуване визволення. Однак фараон і його наглядачі не хотіли їх відпускати. Вони відмовилися відпустити ізраїльтян до обіцяної землі Ханаан. Один за одним Господь послав

різні кари на народ Єгипту, але дав їм полегшення, коли їхній фараон попросив милосердя і дав обіцянки, яких не мав наміру дотримуватися. Див. Вихід, розділи 7-10.

Нарешті, Божий слуга Мойсей оголосив про десяту і останню кару. Велике лихо спіткає первістків у кожній єгипетській родині, і вони всі помруть за одну ніч. У будинках найскромніших селян, а також у палаці фараона, по всьому Єгипту буде велика жалоба, і вони з радістю відпустять ізраїльтян. Вихід 11:1-8

Згідно з оголошенням Мойсея, «Тієї ночі, опівночі, Господь побив усіх первістків у землі Єгипетській, від первістка фараона, що сидів на троні, до первістка в'язня в темниці. Навіть первістки їхньої худоби були вбиті. Фараон і всі його чиновники, і весь народ Єгипту прокинулися вночі, і по всій землі Єгипетській було чути голосний плач. Не було жодного дому, де б хтось не помер. Фараон покликав Мойсея і Аарона вночі. «Вийдіть!», — наказав він. «Залиште мій народ — і візьміть з собою решту ізраїльтян! Ідіть і поклоніться Господу, як ви просили. Візьміть свої стада, як ви сказали, і йдіть. Ідіть, але благословіть мене, коли будете йти. Всі єгиптяни настійно просили народ Ізраїлю якнайшвидше покинути країну, бо думали: «Ми всі помремо!» Вихід 12:29-33

Готові до подорожі

У Виході, розділи 7-10, зазначається, що перші три кари були спільними для всіх у землі Єгипетській, включаючи район, в якому жили ізраїльтяни. Однак наступні шість кари

торкнулися лише районів, зайнятих єгиптянами. Десята і остання кара була оголошена спільною для всієї землі Єгипетської, включаючи частину, відведену ізраїльтянам, які були під кров'ю.

Дітям Ізраїлю було наказано проявити свою віру і послух волі Божій, принісши в жертву ягня, кров якого мала бути покроплена на боки і перекладини їхніх дверей, а м'ясо з'їдене тієї ж ночі, з гіркими травами і прісним хлібом. Вони мали повну віру в те, що завдяки крові ягняти на одвірках і перекладах своїх будинків, залишаючись «під кров'ю», вони не зазнають лиха, коли Бог поб'є смертю первістків Єгипту. Ті, хто їв ягня, чекали з палицею в руках і готові до подорожі, сподіваючись, що Бог змусить єгиптян відпустити їх. Вихід 12:7-13

Особливості Закону

Ізраїльтянам було наказано щороку пам'ятати і святкувати це свято Пасхи, яке було дано їм Богом через Мойсея. Це було одне з їхніх найбільших національних свят, і воно досі відзначається євреями в усіх частинах світу як знак їхньої поваги до значення цього стародавнього звичаю.

Багато особливостей Мойсеєвого Закону були божественно розроблені, щоб передвіщати різні благословення, які будуть вилиті на всі сім'ї землі в призначений Богом час і в належному порядку. У випадку святкування Пасхи смерть ягняти передвіщала смерть Ісуса як досконалої людини. Покроплення кров'ю ягняти символізувало зарахування заслуги викупної жертви Ісуса до класу тих, хто пройшов повз, під час цієї ночі гріха

і смерті. Як і в випадку з ізраїльтянами, саме цей клас «первістків» першим отримав користь від пролитої крові ягняти. (1 Івана 1:7; Ефесян 1:3-7). Блаженні ті, чиї очі віри бачать, що Ісус дійсно був Агнцем Божим. Завдяки крові Ісуса стало можливим скасування гріха Адама шляхом сплати покарання Адама, покарання, в результаті якого весь світ втратив Божу милість і підпав під божественний вирок смерті.

Було необхідно, щоб перед тим, як це прокляття смерті та супутні йому муки і біль могли бути зняті, було забезпечено задоволення справедливості. Як заявляє Писання: «Отже, як через провину одного [Адама] на всіх людей прийшов вирок осуду, так само через праведність одного [Ісуса] на всіх людей прийшов дар виправдання життя». Римлянам 5:18

Перші плоди

Під впливом Святого Духа Божого Іоанн Богослов написав: «І я поглянув, і ось Агнець стояв на горі Сіон, і з Ним сто сорок чотири тисячі, що мали ім'я Його і ім'я Отця Його, написане на чолах своїх. І я почув голос з неба, як шум великих вод і як голос гучного грому, і голос, який я почув, був як звук арфістів, що грають на своїх арфах. І вони співали нову пісню перед престолом і перед чотирма живими істотами та старшими; і ніхто не міг навчитися цієї пісні, крім ста сорока чотирьох тисяч, які були викуплені з землі. Це ті, хто не занечистився з жінками, бо зберегли свою цнотливість. Це ті, хто слідує за Агнцем, куди б Він не пішов. Вони були викуплені з-поміж людей як первістки для Бога і для Агнця. Об'явлення 14:1-4

Ці натхненні слова Бога вказують на прославленого Христа, голову і тіло, як на «перші плоди для Бога і для Агнця». Це означає, що в остаточному плані і задумі нашого люблячого Небесного Отця будуть також «пізні плоди». Це дійсно так. Божим задумом було спасти всіх дітей Ізраїлю, а не тільки первістків. Як народ, вони представляли всю людську сім'ю, якій буде дана можливість прийти в гармонію з Богом і отримати вічне життя в майбутній землі обітованій - відновленій досконалій землі.

Таким чином, весь народ Ізраїлю був чудесним чином визволений Господом через Мойсея. Він повів їх шляхом через Червоне море, який був спеціально підготовлений для них божественною силою, що керувала вітрами і припливами (Вихід 14:21-30). Жоден ізраїльтянин не залишився позаду. Ця чудова подія ілюструє остаточне визволення всього світу від влади сатани. Всім буде надана можливість примиритися з праведними законами, які будуть встановлені під управлінням майбутнього царювання Христа на землі. Ми можемо щиро повторити слова, які написав апостол Павло, коли сказав, що Христос Ісус «віддав Себе як викуп за всіх, щоб це було засвідчено в належний час» (1 Тимофія 2:6).

Два виконання

Визволення від смерті залежало від того, чи залишаться первістки Ізраїлю під кров'ю ягняти, коли ангел смерті Божий пройде повз них. Вони були єдиними, хто перебував під кров'ю і підлягав смерті. Всі вони були врятовані тієї ночі, як показано на картині Пасхи. Таким чином,

первістки Ізраїлю були безпосередніми бенефіціарами кроплення кров'ю ягняти.

У нинішню християнську епоху послідовники Ісуса також перебувають під кров'ю. Вони прийняли заслуги крові Ісуса і перебувають під її захистом (1 Івана 1:7). Вони були покликані раніше за світ. Їхні очі розуміння були відкриті, щоб усвідомити свій стан гріха і рабства та свою потребу в спасінні. (Ефесянам 1:18). Вони відгукнулися на дивовижну благодать Божу і повністю присвятили Йому своє життя. (Римлянам 12:1). Завдяки своїй вірі в пролиття крові «Агнця Божого» вони мають спілкування з «Отцем і з Його Сином Ісусом Христом». 1 Івана 1:3

Апостол Павло пояснює, що посвячення в нинішньому віці означає хрещення в смерть Ісуса. «Хіба ви не знаєте, що всі ми, хто хрестилися в Ісуса Христа, хрестилися в Його смерть? Тому ми поховані з Ним хрещенням у смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми ходили в новизні життя. Бо якщо ми з'єдналися з Ним у подібності Його смерті, то з'єднаємося і в подібності Його воскресіння». Римлянам 6:3-5

Надзвичайно важливо, щоб ті, хто віддав своє життя Богові, продовжували перебувати під дорогоцінною кров'ю кроплення. Вихід з цього стану благодаті означав би зневагу до милосердя нашого люблячого Небесного Отця. Це означало б, що вони не цінують Його доброти або свою частку в спасительній силі крові Ісуса. «Якщо ми свідомо грішимо після того, як отримали знання

про істину, то вже не залишається жертви за гріхи». Євреїв 10:26

Визволення всього світу

Члени «церкви первородних» отримали заслуги крові Ісуса раніше за світ. Христос увійшов «у саме небо, щоб тепер з'явитися перед Богом за нас» (Євреїв 9:24). Коли церква буде завершена, заслуги, або цінність, крові нашого Спасителя стануть доступними для всієї людської родини. Ісус сказав: «Я є добрий пастир і знаю своїх овець, а мої знають мене. Як Отець знає мене, так і я знаю Отця, і я віддаю своє життя за овець. І маю я інших овець, що не з цієї кошари; і тих я мушу привести, і вони почують мій голос, і буде одна кошара і один пастир» (Івана 10:14-16).

Другою великою користю, яка сталася в землі Єгипетській, було визволення всього народу Ізраїлю, коли Мойсей провів його через Червоне море. Ця надзвичайна подія символізує остаточне визволення всього людського роду з рабства гріха і смерті. Обіцяні благословення будуть доступні світу під владою Царства Христа і за умовами Нового Завіту. (Єремія 31:31-34). У той час усі, хто бажає слідувати праведності і слухатися великого Мойсея – нашого Господа Ісуса – отримають права на життя, які були втрачені через гріх Адама. Повторення Закону 18:15-19; Дії 3:20-25

Довга ніч гріха і смерті мине, і настане славний ранок визволення. (Псалом 30:5). Христос, голова і тіло, поведе і визволить весь Ізраїль, весь народ Божий. У той час усі будуть знати і

радісно шанувати, почитати і слухатися волі Божої. Дії 15:16,17; Римлянам 11:26-36

Христос, наша Пасха

Коли апостол Павло писав до братів у Коринті, він сказав їм: «Очистіть старий заквас, щоб ви стали новим тістом, як ви насправді є безквасними. Бо Христос, наша Пасха, був принесений в жертву. Тому святкуймо свято не старим заквасом, заквасом злоби і зла, а безквасним хлібом щирості і правди». 1 Коринтян 5:7,8

У цьому уривку з Писання апостол звертався до «церкви первородних», імена яких записані на небі (Євреїв 12:23). Він закликав їх очиститися від усіх гріхів і неправди, які символізував закваска злоби і зла. Натомість вони мали прагнути праведності і істини, що ілюструвалося споживанням бездріжджового хліба.

Їдючи символічного ягня, ми привласнюємо собі заслуги Христа. Ми також «одягаємо» Христа в міру наших можливостей, завдяки чому ми перетворюємося на Його славний образ і характер (Римлянам 12:2; 13:14; Галатам 3:27). Ми харчуємося ним так само, як євреї харчувалися пасхальним ягням. Гіркі трави, які допомагали і збуджували апетит ізраїльтян, були ілюстрацією наших гірких досвідів і випробувань. Вони даються нам, щоб допомогти нам відлучити наші прихильності від земних речей, і вони дають нам все більший апетит, щоб харчуватися ягням і бездріжджовим хлібом Істини.

У цьому світі ми не маємо «постійного міста». Натомість, як чужинці і мандрівники, ми йдемо з палицею в руці і озброєні для подорожі до

небесного Ханаану (Євреїв 13:14; 1 Петра 2:11).
Всі славні благословення, які наш люблячий
Небесний Отець приготував для церкви
первородних, будуть даровані тим, хто вірно
прийняв «Агнця Божого» і заслуги Його
спасительної крові. Ефесянам 1:3-7

Давайте святкувати

Незабаром багато хто знову збереться, щоб
вшанувати пам'ять про смерть Ісуса як великого
пасхального ягняти. Святкуючи свято цього року,
радіємо дорогоцінній крові Ісуса, яка була
пролита за нас і про яку в належний час буде
свідчено світові. «А Бог миру, що воскресив з
мертвих Господа нашого Ісуса, великого пастиря
овець, через кров вічного завіту, нехай зробить
вас досконалими в кожному доброму ділі, щоб ви
виконували Його волю, діючи в вас те, що є
приємним в Його очах, через Ісуса Христа, якому
слава навіки віків. Амінь». Євреїв 13:20,21